

Rissho Kosei-kai of Kolkata Celebrates the Completion of the New Dharma Center Building

Living the Lotus
Vol. 213 (Tháng 6 2023)

[Phát hành]

Hội Rissho Kosei-kai – Bộ phận truyền đạo quốc tế

Fumon Media Center 3F, 2-7-1 Wada,

Suginami-ku, Tokyo, 166-8537 Japan

TEL: +81-3-5341-1124

FAX: +81-3-5341-1224

Email: living.the.lotus.rk-international

@kosei-kai.or.jp

Người chịu trách nhiệm biên tập: Keiichi Akagawa

Trưởng ban biên tập: Sachi Mikawa

Nhân viên biên tập: Nhân viên bộ phận truyền đạo quốc tế

Hội Rissho Kosei-kai là giáo đoàn Phật giáo tại gia lấy Pháp hoa tam bộ kinh làm cơ bản, được sáng lập vào năm 1938 bởi Khai tổ Nikkyo Niwano và Phó tổ Myoko Naganuma. Đây là tập hợp những người có nguyện vọng phát huy lời dạy của Đức Thích Tôn tại gia đình, nơi làm việc, xã hội địa phương và muốn xây dựng một thế giới hòa bình. Hiện tại thì cùng với chủ tịch Nichiko Niwano, những người hội viên chúng ta đang phấn khởi nỗ lực trong công việc truyền giáo truyền đạo đồng thời bắt tay hợp tác với mọi người trong các lĩnh vực mà trước hết là lĩnh vực tôn giáo, tích cực tham gia nhiều hoạt động hòa bình khác nhau trong nước và nước ngoài.

Trong tiêu đề Living the Lotus—Buddhism in Everyday Life (Sống Kinh pháp hoa ~ Phật giáo trong sinh hoạt) thì có chứa đựng nguyện vọng phát huy lời dạy của Kinh pháp hoa trong cuộc sống hàng ngày để làm cho cuộc sống phong phú và có nhiều giá trị hơn nữa giống như bông sen đẹp nở trong bùn lầy. Thông qua tạp chí này, chúng ta truyền đi lời dạy của Phật giáo có thể phát huy được trong cuộc sống hàng ngày tới mọi người trên khắp thế giới bằng Internet.

Bị hút hồn bởi cảnh sắc các mùa

Nichiko Niwano
Chủ tịch Hội Risho Kosei-kai

Tiếp xúc với thiên nhiên để mài giũa khả năng cảm nhận

Bất kể là ở đô thị lớn hay thành phố nhỏ ở địa phương, cuộc sống của chúng ta luôn tồn tại cùng với sự vận hành của thiên nhiên. Ngay cả ở Suganuma thuộc tỉnh Niigata, nơi tôi đã sống gần mười năm, với tình hình kiêu như là sang mùa đông thì tuyết sẽ rơi và khi mùa hè sắp đến gần người ta sẽ cấy lúa, cuộc sống luôn tồn tại cùng với thiên nhiên và dù vẫn còn là một đứa trẻ tôi cũng giúp đỡ công việc làm nông và luôn háo hức mong chờ các sự kiện chẳng hạn như các lễ hội hay điệu múa lễ hội Bon tại chỗ vị thần trấn giữ.

Dù thời đại có dịch chuyển bao nhiêu đi nữa thì thiên nhiên hay cảnh vật của bốn mùa lúc này lúc kia vẫn luôn gắn bó mật thiết với cuộc sống nhưng chúng ta lại rất hay quên rằng điều đó quý giá như thế nào. Những việc kiêu như tròn mắt kinh ngạc trước sức sống của côn trùng hay hoa cỏ báo hiệu các mùa đến và cảm thán trước vẻ đẹp mà đại thiên nhiên dệt nên cũng trở nên ít thấy ở các đô thị lớn.

Nhà thơ Wordsworth, trong bài thơ có tên là “Cầu vồng”, viết thành thơ rằng
“Tâm hồn tôi nhảy múa, lên tận bầu trời / Khi tôi nhìn thấy vẻ đẹp của cầu vồng. /
Hồi nhỏ cũng thế / Bây giờ lớn lên rồi cũng vẫn thế, / Và tôi muôn từ giờ có già đi
cũng sẽ vẫn thế / Nếu không thì sống trên cõi đời này chẳng ý nghĩa gì!”

Tại sao Wordsworth lại đi tới mức nói rằng sẽ chẳng có ý nghĩa gì khi sống đời nếu quên đi mất sự kính sợ hay sự ca ngợi đối với thiên nhiên? — Như để trả lời câu hỏi này, nhà sinh vật học Rachel Carson đã viết như thế này trong cuốn sách của mình.

“Một người cảm nhận được vẻ đẹp và sự thần bí của Trái Đất, cho dù có là nhà khoa học hay không, có lẽ là sẽ không bao giờ bị mệt mỏi hay bị giầy vò vì sự cô độc khi bước chân vào đời. Tôi tin rằng cho dù có gặp phải những nỗi khổ sở hay những điều lo lắng trong cuộc sống đi chăng nữa, chúng ta sẽ luôn có thể tìm thấy con đường nhỏ dẫn đến sự mãn nguyện bên trong và một niềm vui mới mẻ đối với việc sống đời. / Người tìm tòi suy nghĩ một cách sâu sắc về vẻ đẹp của Trái Đất có lẽ là có thể duy trì được sức mạnh tinh thần tràn đầy sức sống cho tới khoảnh khắc kết thúc của sinh mệnh” (“Sense of Wonder” - Keiko Kamito dịch / Nhà xuất bản Shinchosha)

Nhà thơ đã viết thành thơ rằng bí quyết để duy trì tuổi trẻ hay sự tràn đầy năng lượng nằm chính ở trong cuộc sống thường ngày không quên đi những cảm xúc chân thật hồi nhỏ mà tiếp xúc với sự vận hành của đại thiên nhiên rồi cảm động hay kinh ngạc trước những điều kỳ diệu của nó.

Thiên nhiên âm thầm thực hành chân lý

Ngoài ra, những lời của Rachel Carson chỉ dạy rằng khi có khả năng cảm nhận để cảm động rằng “Đẹp thật”, “Kỳ diệu thật” khi nhìn thấy những thứ đẹp đẽ hay những thứ thần bí thì chúng ta có thể vượt qua ngay cả nỗi khổ sở hay sự đau buồn. Đây là câu nói lên rằng khả năng cảm nhận phong phú kết nối thông suốt tới một tâm hồn linh hoạt để tìm ra con đường để được cứu rỗi khỏi nỗi khổ não, và nhờ đó, có thể sống một cách tràn đầy sức sống cho tới khi hết sinh mệnh.

Nếu thử suy nghĩ thì thiên nhiên không nói bất cứ một lời phàn nàn gì, chỉ âm thầm thể hiện hình ảnh nên có, và phát huy rất nhiều sinh mệnh để làm cho có được cuộc đời này. Nghĩa là, đại thiên nhiên đang lặng lẽ thực hành chân lý. Và có thể nói rằng việc cơ thể của chúng ta lặp đi lặp lại sự trao đổi chất cũng lại là một trong những hình ảnh của đại thiên nhiên để thực hành chân lý. Có thể là bằng cách nhận ra sự vận hành của đại thiên nhiên như thế, tức là sự phát huy tác dụng của chân lý, sẽ mang tới sự ổn định của tâm hồn và sự cứu rỗi.

Ví dụ, giả sử rằng sự cảm động khi tiếp xúc với vẻ đẹp của Trái Đất được kết nối tới xác suất giống như là kỳ tích để tinh cầu tên là Trái Đất tồn tại hay tâm hồn suy nghĩ về sự vận hành của mỗi một sinh mệnh có hơi thở ở đó. Như thế thì, không phải là ai cũng sẽ nhận ra rằng điều quan trọng trên tinh cầu này không phải là việc tấn công và cạnh tranh với người khác, mà là cùng nhau ca ngợi sinh mệnh của nhau hay sao ạ? Sự tự nhận thức giống như thế sẽ làm tâm hồn của con người trở nên yên bình.

Theo cả ý nghĩa đó, nếu có thể thì tại sao chúng ta không thử ngắm những ngôi sao hay hướng ánh mắt về cô hoa ở dưới chân mình cùng với những đứa trẻ còn nhỏ có khả năng cảm nhận phong phú? Tất nhiên, cho dù ở nhà mình thì chúng ta vẫn có thể tiếp xúc với sự vận hành của thiên nhiên hay cảnh vật các mùa. Đó là việc mài giũa khả năng cảm nhận của bản thân, đồng thời tận hưởng, thưởng thức và nói với nhau về sự phát huy tác dụng của chân lý và con người sống đời qua thời đại từ nay trở đi. Tôi nghĩ rằng đó cũng là hạnh bồ tát quan trọng hướng tới tương lai gọi là nuôi dưỡng tâm hồn và “trồng người”.

(Kosei - số tháng 6 năm 2023)

Spiritual Journey

Công đức có được nhờ sự nâng đỡ của gia đình yêu thương

Deepshikha Mutsuddi
Chi bộ Kolkata Khu vực truyền đạo Nam Á

Thuyết pháp trải nghiệm này là bài được phát biểu tại nghi lễ nhập phật - lạc thành đạo trường chi bộ Kolkata được tổ chức vào ngày 19 tháng 3 năm 2023.

Con mong được Đức Phật, Đức Khai Tổ giúp đỡ ạ. Con mong được thầy chủ tịch giúp đỡ ạ.

Các quý vị tân khách, các quý vị tăng già, các quý vị tề tựu tại đây, tôi xin chân thành chúc mừng lễ nhập phật - lạc thành. Tôi xin gửi lời chúc mừng từ tận đáy lòng.

Tôi xin cảm ơn vì đã được nhận vai trò thuyết pháp trải nghiệm tại một ngày tốt đẹp là lễ nhập phật - lạc thành.

Tôi sinh ngày 6 tháng 3 năm 1983 tại Kolkata, là con gái duy nhất của cha tôi là Sebabrata Mutsuddi và mẹ tôi là Dipti Mutsuddi.

Nhà chúng tôi chắc chắn là không đầy đủ sung túc nên từ khi còn nhỏ, mẹ tôi vừa chịu rất nhiều khổ cực vừa nuôi dạy tôi một cách tử tế. Trong cả thời gian cha tôi còn sống lẫn sau khi ông qua đời, mẹ tôi làm việc hết khả năng để tôi được ăn học. Nhờ sự ủng hộ của mẹ, tôi đã có thể học lên cao học và lấy bằng thạc sỹ. Theo sự khuyến khích của mẹ tôi, người từng làm giáo viên trước đây, tôi nhận công việc làm giáo viên tại một trường công lập sau khi tốt nghiệp cao học.

Hiện nay, tôi đang làm việc tại một trường đại học công lập với tư cách là giáo sư địa lý. Việc tôi có thể đi tới được chỗ này là nhờ được mọi người nâng đỡ. Đặc biệt, những việc mà mẹ tôi đã làm để tôi được ăn học cho tới lúc này là quá đổi to lớn và tôi không thể nào kể ra hết được. Tôi cũng không thể nào không biết ơn sự hợp tác của chồng tôi, Sarbamitra Chaudhuri. Tôi kết hôn năm 27 tuổi và may mắn có được hạnh phúc của việc làm mẹ của một đứa con ở tuổi 35. Nếu không có sự ủng hộ của chồng tôi, một người thành thật, tôi đã không thể có được hạnh phúc hiện tại.

Tôi đã trở thành thành viên của Hội Rissho Kosei-kai vào năm 2017. Việc gặp gỡ với Hội Rissho Kosei-kai là bước ngoặt lớn nhất trong cuộc đời đối với tôi. Tôi xin nói lời biết ơn từ tận đáy lòng với ông Anup Barua, người cha dẫn đường chỉ lối của tôi.

Vào ngày tôi đến lễ bái đạo trường lần đầu tiên, khi bước vào cổng, ông Shumon Barua, hiện đang làm nhân viên tuyên truyền phổ biến tôn giáo tại Ấn Độ, đã cầm giày của tôi lên tay và bỏ vào kệ để giày giúp tôi. Tôi hơi ngạc nhiên vì bình thường lãnh đạo của tổ chức không làm những việc như vậy. Sau đó, tôi đi múc nước và khi tôi lỡ làm đổ nước ra sàn thì ông Shumon ngay lập tức đi lấy giẻ lau và nói “Nhờ nước bị đổ ra mà có thể lau sàn và khu vực xung quanh sẽ sạch nhỉ” trong khi vừa lau tới cả khu vực xung quanh nơi nước bị đổ ra chứ không chỉ chỗ nước bị đổ ra sàn. Đối với tôi, người ngạc nhiên khi nhìn thấy thái độ sống của ông, ông Shumon trả lời rằng “Tôi chỉ đang thực hành những lời dạy của Đức Khai Tổ và thầy chủ tịch”. Rồi ông ấy sử dụng cuốn

Chi Mutsuddi thuyết pháp tại đạo trường chi bộ Kolkata

sách ‘Học theo Đức Khai Tổ’ do chủ tịch thế hệ tiếp theo Kosho Niwano viết về cuộc đời của Đức Khai Tổ để chỉ dạy cho tôi biết về Người. Khi lắng nghe ông Shumon nói chuyện, tôi rất cảm động trước cách suy nghĩ hay cách nhìn nhận sự vật của Đức Khai Tổ.

Lúc đó, tôi cảm thấy mình đã biết được bí mật của việc tại sao các thành viên của Hội Rissho Kosei-kai lại có sức lôi cuốn. Những người khác thì bình thường khi trở thành người đứng đầu tổ chức, họ sẽ tự mãn về những điều nhỏ nhặt như thể vừa lập được chiến công to lớn. Tâm hồn kiêu căng ngạo mạn sẽ được sinh ra. Nhưng mà các vị lãnh đạo của Hội Rissho Kosei-kai thì khi bày tỏ lòng biết ơn về sự giúp đỡ của họ, mọi người đều trả lời rằng “Không, không, không có gì cả. Tất cả đều là sự sắp đặt của Đức Phật”. Tôi đã biết về “vô ngã” từ trước nhưng tại Hội Rissho Kosei-kai thì tôi có thể học được lời dạy về chư pháp vô ngã thông qua việc thực hành trong cuộc sống thường ngày chứ không chỉ bằng lời nói suông.

Tôi đã nhận được rất nhiều công đức hay sự nhận ra khác nhau từ việc thực hành những lời dạy của Hội Kosei-kai. Những thứ như việc nhìn thấy mặt tốt của sự vật sự việc hay việc có ý nghĩa quan trọng trong những biến cố không thuận tiện thì tôi rất ít nghe thấy cho đến khi tôi gia nhập Hội Kosei-kai. Tuy nhiên, tôi đã có thể học được thông qua việc thực hành rằng nếu tôi có cách nhìn nhận như thế thì sẽ nhìn thấy được nguyên nhân của sự vật sự việc.

Vài năm trước, vì những lý do mà tôi không thể nào hiểu được, mối quan hệ của tôi với bà hiệu trưởng trường đại học nơi tôi làm việc trở nên xấu đi. Tôi bắt đầu bị hiệu trưởng nói những lời mang tính sỉ nhục và tôi chỉ biết vừa khóc vừa nghe những lời đó. Tôi đã lấy bằng tiến sỹ, nhưng cũng có cả chuyện tôi bị hiệu trưởng từ chối cấp cho tôi “Giấy chứng nhận đăng ký bằng tiến sỹ” cần thiết để đi làm việc tại trường đại học. Lúc đó thì tôi đã niệm phật mong rằng nó sẽ đi theo chiều hướng tốt bằng cách nào đó thông qua việc cúng dường và vài ngày sau, tôi đã có thể nhận được giấy chứng

nhận từ hiệu trưởng. Thời đó thì không chỉ với hiệu trưởng, mối quan hệ với nhiều người có liên quan khác của trường cũng không được tốt. Vì thế mà thời đó thì tôi đã có rất nhiều trải nghiệm khổ ải nhưng tôi luôn để tâm để thực hành sự từ bi và sự nhẫn nhục, và tôi cảm thấy giống như là nhờ đó mà tôi đã có thể trở thành một người tử tế với người khác hơn cả trước.

Tôi đã gặp được Hội Rissho Kosei-kai vào lúc khổ sở nhất trong cuộc đời. Việc nhận được mối nhân duyên với Hội Rissho Kosei-kai thì có thể là nhờ có hành vi thiện lành nào đó ở kiếp trước.

Thực ra thì do mãi mà vợ chồng chúng tôi không thể có con nên tôi đã điều trị hiếm muộn từ năm 2015. Tôi đã thụ tinh trong ống nghiệm 3 lần và vào lần thứ 3 thì tôi đậu thai 4 em bé nhưng sau 2 tháng rưỡi không còn nghe thấy nhịp tim nữa nên tôi phá thai. Sau đó, sau khi ngừng điều trị một thời gian, tôi bắt đầu lại việc điều trị từ tháng 8 năm 2017. Việc gia nhập Hội Rissho Kosei-kai là vào đúng khoảng thời gian đó. Vào ngày mùng một tết năm 2018, tôi đã được dẫn đường chỉ lối cho mẹ tôi đến với Hội Kosei-kai. Đối với tôi, đó là sự dẫn đường chỉ lối người thứ hai.

Khoảng thời gian đó, tôi bắt đầu cảm thấy việc điều trị hiếm muộn là một gánh nặng cả về thể chất lẫn tinh thần, và tôi hỏi ý kiến ông Shumon rằng “Em không còn đủ sức mạnh tinh thần để tiến hành việc điều trị hiếm muộn nữa. Em định chuẩn bị việc nhận con nuôi”. Lúc đó thì ông Shumon nói với tôi “Việc dẫn đường chỉ lối là sự tu hành tuyệt

Cùng với người chủ trì lễ an trí bản tôn tại nhà cha mẹ của chị Mutsuddi

vời nhất trong sự thực hành Kinh Pháp Hoa. Bạn sẽ nhận được công đức cho việc truyền tải những lời dạy đầy. Huống hồ là việc dẫn đường chỉ lối cho mẹ bạn là công đức tuyệt vời nhất nên chỉ cần kiên nhẫn thêm một chút là ước mơ sẽ trở thành hiện thực thôi”.

Tôi đã thực hiện việc thụ tinh ống nghiệm ngay sau đó vào ngày 10 tháng 2 và đã có thai được. Thời đó, tôi đang ở trong khoảng thời gian tập huấn với tư cách là giáo sư mới nhận công tác, nhưng do có nhiều vấn đề khác nhau liên quan đến tính mạng của cả mẹ lẫn con trong thời gian mang thai nên tôi không thể tới trường đại học.

Trong thời gian mang thai, tôi không ngày nào không tụng kinh điển hai lần một ngày, và thỉnh thoảng tôi chọn ra một vài phẩm trong ba bộ Kinh Pháp Hoa để tụng cùng với kinh điển. Tôi đẻ con bằng cách sinh mổ và tôi đã tụng kinh điển ngay cả trước khi bước vào phòng mổ. Nghe nói là huyết áp của tôi đã tăng lên tới 240 trong phòng mổ. Ngoài ra, nghe nói là thông thường tôi sẽ cần truyền một lượng máu lớn, nhưng tôi còn lo lắng hơn vì nhóm máu của tôi là nhóm máu Rh âm. Vì vậy, lúc đó có khả năng là em bé bị rất nhiều vấn đề.

Em bé là bé trai và là trẻ sơ sinh nhẹ cân, nặng 2000 gram, nhưng đã được sinh ra khỏe mạnh. Sau khi sinh, bác sĩ phụ trách tôi nói “Tôi đã lo lắng không biết chị có thể sinh con mà không gặp vấn đề gì không, nhưng đúng là một phép màu”. Tôi đã cố gắng hết sức mình trong việc dẫn đường chỉ lối hay tới nhà hỏi thăm tình hình cả khi đang mang thai lẫn sau khi sinh xong. Thông qua việc mang thai và sinh nở, tôi đã có thể khắc sâu thêm đức tin với Kinh Pháp Hoa.

Kể từ khi con tôi ra đời, tôi tham gia buổi thuyết giảng giáo dục tại gia đình của Hội Risho Kosei-kai và học tập rất nhiều điều về cách nuôi dạy con cái. Những thứ đầu tiên tôi học được là việc nhất định không bao giờ đánh con, và việc phải giao tiếp theo cách mà đứa trẻ có thể hiểu được.

Khi con có hành động có vấn đề, chúng ta có khi đánh nó ngay tại chỗ cho dù là đang ở trước mặt người khác đi chăng nữa. Việc đó là để nhắc nhở

con không làm những việc tương tự trong tương lai bằng cách đánh nó. Tuy nhiên, kết quả là, việc đó mang tới ảnh hưởng xấu to lớn đối với tâm hồn và thể chất của trẻ.

Một trong những điều tôi học được khi nói chuyện với các bạn hội viên và các vị lãnh đạo của Hội Risho Kosei-kai là nếu bản thân tôi bình tĩnh và tiếp xúc với con bằng tấm lòng đồng cảm thì con cũng sẽ bình tĩnh và không làm những hành động thất thường nữa. Tôi có những khi không thể tụng kinh điển một cách đàng hoàng vào những lúc mất bình tĩnh do nổi bất an hay có chuyện lo lắng trong lòng, v.v. Vào những lúc như vậy thì tôi nhận ra rằng con tôi bị ảnh hưởng bởi con người không ổn định của tôi và trở nên mất bình tĩnh.

Ngoài ra, tôi cũng học được cả việc không so sánh bản thân với người khác hay việc nguyên nhân của sự vật sự việc nằm ở bản thân. Khi còn trẻ, tôi luôn so sánh bản thân với người khác rồi suy nghĩ buồn phiền rằng “Tại sao cuộc đời mình lại không suôn sẻ như mọi người? Tại sao tôi phải chịu khổ cực như thế này?”. Như tôi đã nói ở phần đầu, mẹ tôi đã phải chịu vất vả khổ cực vô cùng để nuôi dạy tôi. Cha tôi mất khi tôi 17 tuổi. Tôi thì trong khoảng thời gian đó chứng đau lưng trở nên tồi tệ hơn nên thậm chí không thể đi lại thoải mái được. Tôi tiếp tục việc học trong lúc vừa được mẹ tôi động viên và đã có thể tốt nghiệp đại học. Tuy nhiên, cuộc sống khó khăn cả về thể chất lẫn tinh thần và hơn nữa là cả về mặt tài chính nữa vẫn tiếp tục diễn ra, và tôi luôn luôn cảm thấy có quá nhiều chuyện mà dù tôi cố gắng bao nhiêu đi nữa cũng không được đền đáp xứng đáng. Trước và sau khi cưới, tôi rơi vào trạng thái nằm liệt giường trong 2 ~ 3 tháng. Nhờ mẹ tôi, chồng và mọi người xung quanh trợ giúp mà tôi đã có thể vượt qua khó khăn. Tình trạng khó khăn như vậy vẫn tiếp diễn ngay cả sau khi tôi gia nhập Hội Risho Kosei-kai, nhưng nhờ có những lời dạy và các tăng già, tâm hồn tôi trở nên nhẹ nhàng hơn.

Tôi đã học được thêm một điều nữa trong khi đang bước đi trên con đường tín ngưỡng. Điều học được đó là việc khi có điều gì đó tồi tệ xảy ra,

chúng ta không thể đi trên con đường đúng đắn nếu chỉ đổ lỗi về điều đó cho người khác hay ngược lại tự trách cứ bản thân. Tôi đã được chỉ dạy rằng quan trọng là cho dù có việc tốt xảy ra thì cũng đừng bao giờ tự đắc, và khi có điều tồi tệ xảy ra thì phải học tập xem bản thân đã sai điều gì. Nếu muốn nhận được niềm vui được mọi người đánh giá cao, chúng ta phải có sức mạnh để sẵn sàng chấp nhận cả những sự phê bình và nhìn sự vật sự việc một cách khách quan. Trong công việc hay cuộc sống, tôi rất coi trọng những kiến thức học được như thế. Thông qua trải nghiệm khổ ải tại trường đại học nơi tôi làm việc, tôi học được rằng quan trọng là cho dù bị nhục như thế nào cũng phải chấp nhận với tâm hồn nhẫn nhục và nỗ lực để duy trì sự hài hòa. Và tôi cũng biết được rằng miễn là giữ vững được tâm hồn nhẫn nhục, những hành vi cố gắng để làm tổn thương tôi sẽ tự nhiên dừng lại.

Sự tự tin mà tôi có được từ những kinh nghiệm như thế đã trở thành sự trợ giúp to lớn khi tôi đưa ra quyết định của mình. Tôi là nhà giáo dục nhưng do không quen nói chuyện ở chỗ đông người bên ngoài lớp học của trường đại học, chẳng hạn như hội thảo chuyên đề hay lớp thực hành làm gì đó nên lúc nào tôi cũng cảm thấy căng thẳng. Đúng giữa lúc bị phong tỏa do virus corona đang mới, tôi được tham dự buổi nói chuyện Phật pháp trực tuyến của Hội Kosei-kai và thông qua trải nghiệm đó, tôi đã có thể tự tin hơn đối với việc nói chuyện trước mặt người khác. Bây giờ, ngay cả khi bất ngờ được yêu cầu nói chuyện khi chưa chuẩn bị gì, tôi đã bắt đầu có thể xử lý ngay lập tức. Ngoài ra, trước đây thì khi buộc phải đưa ra quyết định gì đó, tôi luôn khổ tâm vì không thể tự tin vào quyết định của mình. Cho dù trong thâm tâm cứ nghĩ là mình đang giải quyết tất cả mọi việc một cách thấu đáo mà trước tiên là công việc nhưng trong lòng thì tôi luôn muốn có ai đó ở bên cạnh mình. Tuy nhiên, cảm giác sợ hãi hay cảm giác bất an như thế đã trở thành quá khứ. Tôi đã có thể biết được tầm quan trọng của việc tin tưởng vào bản thân mà không dựa dẫm vào người khác. Tôi cảm

nhận được niềm vui khi quyết định của mình dẫn đến kết quả tốt, nhưng tôi cẩn thận để không bao giờ tự đắc. Mặt khác, khi có kết quả xấu xuất hiện, tôi bắt đầu có thể thừa nhận lỗi lầm của mình mà không đổ lỗi cho người khác. Việc tôi bắt đầu có thể có được sự tự tin như thế này là nhờ có những lời dạy của Hội Rishso Kosei-kai.

Từ nay trở đi, tôi xin thề sẽ tinh tấn như sau đây.

1. Tôi sẽ cố gắng để giữ gương mặt tươi cười cho dù là ở trong tình huống như thế nào. Tôi sẽ tinh tấn để có thể học được gương mặt tươi cười của Đức Khai Tổ và thầy chủ tịch.

2. Tôi rất cảm động khi xem video về Đức Phó Tổ Naganuma Myoko, người mặc dù bị bệnh nhưng luôn tiếp xúc dịu dàng với người khác bằng gương mặt tươi cười. Tôi cũng sẽ tinh tấn để có thể bước đi trên con đường Bồ Tát và nuôi dưỡng Phật tính giống như thế.

3. Tôi sẽ tiếp tục duy trì tấm lòng yêu thương đối với những người ghét tôi hay những người mà tôi không thể xây dựng được mối quan hệ tốt đẹp cho dù đang ở gần hay đang ở cách xa họ. Và tôi nghĩ rằng bản thân những người như thế cũng đang tiếp xúc một cách khát khe với tôi chính vì họ đang có những nỗi khổ não, và tôi sẽ mang tấm lòng từ bi với họ. Tôi mong mỗi rằng tâm hồn của những

Lễ an trí bản tôn của nhà Ronita

người đối xử khắc nghiệt với tôi sẽ có được sự bình an và họ sẽ được hạnh phúc.

4. Tôi sẽ tinh tấn để loại bỏ cả những chấp trước lớn lẫn chấp trước nhỏ trong cuộc sống thường ngày của mình. Đây là một điều nhỏ nhặt nhưng tôi nghĩ có nhiều người đưa ra những tờ tiền cũ thay vì tờ tiền sạch khi trả tiền. Tôi đã bắt đầu sự tu hành để vứt bỏ những chấp trước nhỏ bé bằng cách trao đi những tờ tiền sạch. Ngoài ra, tôi quyết định sẽ không bận tâm cho dù bị người khác đưa cho những tờ tiền cũ. Tôi nhận ra một điều thông qua sự thực hành nhỏ bé gọi là trao tờ tiền sạch cho đối phương thay vì tự mình giữ lấy. Đó là việc gọi là nếu buông bỏ đi những chấp trước nhỏ bé thì sẽ có niềm vui lớn lao đến với mình.

5. Tôi sẽ tinh tấn để trở thành sức mạnh cho mọi người xung quanh và có thể tìm thấy những điểm tốt (phật tính) của tất cả mọi người. Sự hưởng thụ mang tính vật chất sẽ không kéo dài lâu. Khi một dục cầu được thỏa mãn thì vô hình trung dục cầu tiếp theo sẽ được sinh ra. Tuy nhiên, tôi nghĩ rằng hạnh phúc thực sự chỉ có thể đạt được bằng con đường tín ngưỡng. Tôi sẽ cố gắng để có thể lan tỏa niềm vui mà tôi có được từ tín ngưỡng cho người khác.

6. Tôi muốn có một tâm hồn có thể thấu hiểu một cách sâu sắc sự khổ não của con người hay sinh vật. Tôi sẽ tinh tấn để có thể tiếp tục duy trì tâm hồn đồng cảm đối với người khác hay sinh vật.

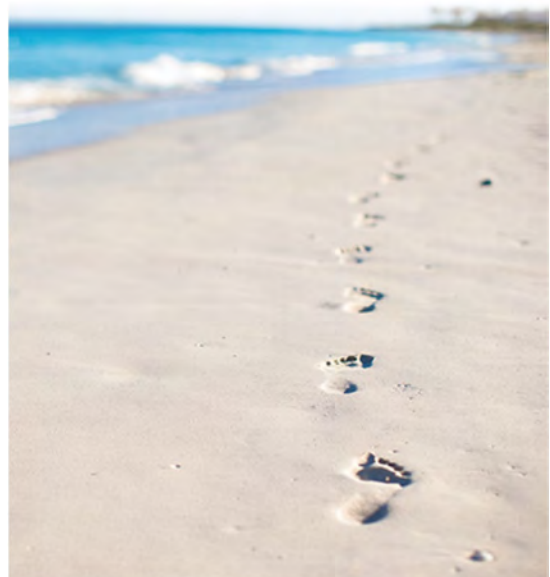
7. Tôi cảm thấy rất may mắn vì đã có thể gia nhập Hội Rishsho Kosei-kai. Tôi biết ơn những biến cố hay những thời kỳ khó khăn trong cuộc đời đã mang lại cho tôi cơ duyên để gặp được những lời dạy. Nếu mọi thứ diễn ra theo đúng ý mình thì có thể là tôi sẽ không định bước đi trên con đường tín ngưỡng. Nhìn lại cuộc đời cho tới lúc này, tôi tin chắc rằng sau tất cả những biến cố tôi sẽ có những điều tốt đẹp đang chờ đợi. Nếu hiểu được bản chất của sự vật sự việc thì cả bản thân lẫn người khác đều có thể cùng nhau sống hạnh phúc.

8. Thấu hiểu nỗi khổ não của người khác và giúp họ trở nên thực sự hạnh phúc là niềm vui cao nhất của tín ngưỡng, việc này ngày hôm nay đã được

minh chứng bởi gương mặt tươi cười của các quý vị tề tựu tại nghi lễ nhập phật - lạc thành của đạo trường chi bộ Kolkata Hội Rishsho Kosei-kai. Trong Kinh Pháp Hoa thì lời dạy để “loại bỏ nỗi đau buồn của tất cả mọi người rồi dẫn họ tới niềm hạnh phúc, tất cả mọi người tùy hi bằng cách lắng nghe phật pháp, và khai hiển phật tính của tất cả mọi người” đã được thuyết giảng nhiều lần.

Tôi xin bày tỏ lòng biết ơn từ tận đáy lòng đối với việc đã có thể chào đón nghi lễ nhập phật - lạc thành ngày hôm nay nhờ có sự tinh tấn không mệt mỏi, lòng mong muốn và sự cầu nguyện trong nhiều năm của các bạn hội viên của chi bộ Kolkata Hội Rishsho Kosei-kai, và sự hỗ trợ của trụ sở chính cũng như các cơ sở của Hội Rishsho Kosei-kai.

Tôi xin bày tỏ lòng biết ơn từ tận đáy lòng đến Đức Phật, Đức Khai Tổ, thầy chủ tịch, Đức Phó Tổ, các quý vị tân khách, các vị là những người chịu trách nhiệm cũng như người hướng dẫn tôn giáo của chi bộ Kolkata, các vị tăng già và tất cả các bạn hội viên của Hội Rishsho Kosei-kai trên toàn thế giới. Nhờ sự hỗ trợ trên nhiều phương diện của quý vị, chúng tôi đã có thể nhận được sự sắp đặt để lạc thành đạo trường mới của mình. Một lần nữa, tôi xin được bày tỏ lòng biết ơn với tất cả mọi người và xin được kết thúc bài thuyết pháp trải nghiệm của mình ở đây. Tôi xin chân thành cảm ơn mọi người đã dành thời gian lắng nghe ạ.

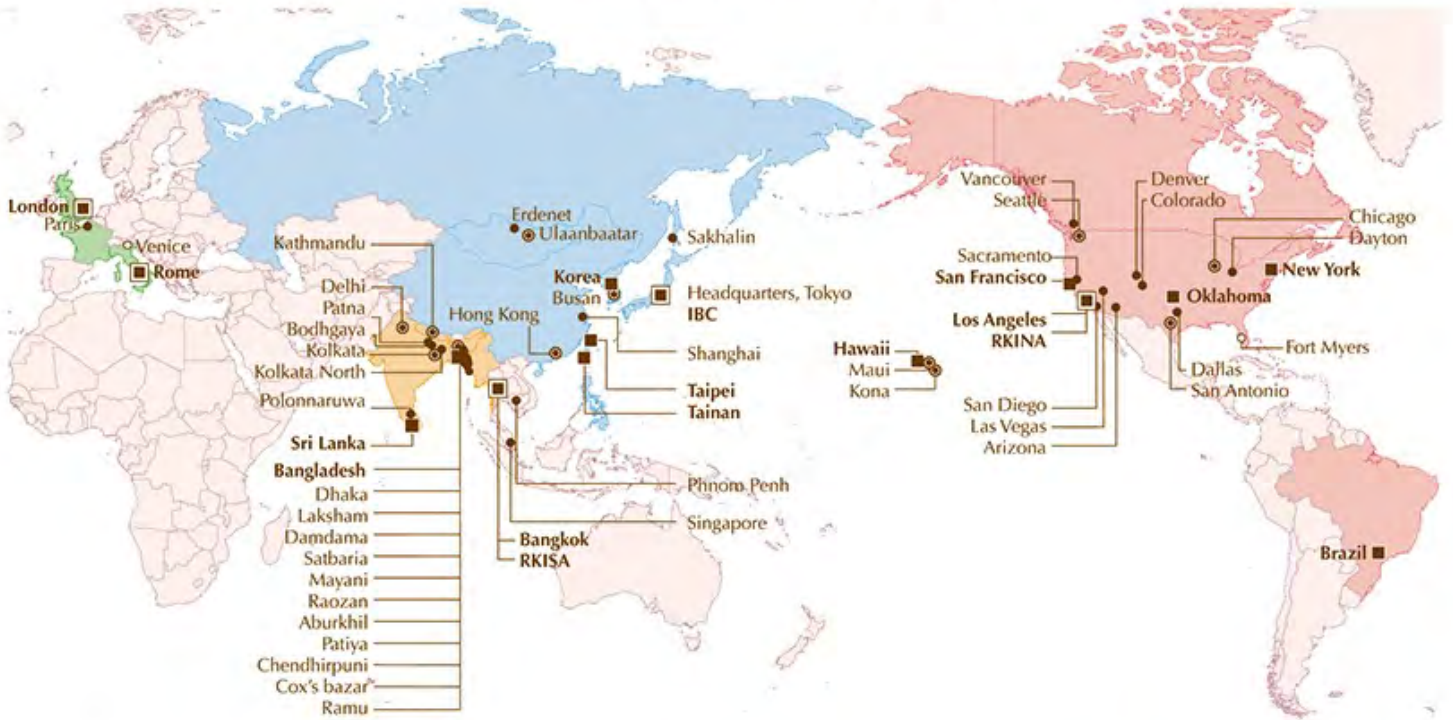

Rissho Kosei-kai International

Make Every Encounter Matter

A Global Buddhist Movement

Information about local Dharma centers

facebook

twitter

✉ Chúng tôi hoan nghênh những bình luận về bản tin Living the Lotus của chúng tôi : living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp